

узнемирила и побунила. — Найвећа и изне-
надна подобностъ налази се дакле у овомъ
смотрењу између насъ Славяна и стари Гр-
ка или Елина. И кодъ њи е было само еданъ
народъ и више не само едно поредъ други
живећи, но и изображавајући међусобно оби-
мајући и подпомагајући се нарѣчия као: іонич-
ко, еоличко, доричко и атичко нарѣчје, ко-
ја су сва изъ едногъ староелинскогъ у предѣлу
Фтиотисъ у Тесалии негда говореногъ перво-
битногъ езика произишла. И сама ова четиръ
главна нарѣчия, даю се опетъ на само два
поделити, на: еоличко-доричко и іоничко-ати-
чко нарѣчје, са свимъ нашимъ славянскимъ
подобно, која Добровски равнимъ начиномъ
у два реда ставля и која ми руско-србско и
польско-ческо назвати можемо. У свима ови-
ма грчкимъ нарѣчияма были су књиге писа-
не, куповане и читане; у свима налазимо ми
класикера, као:

У іоничкомъ нарѣчию писали су: Омиръ,
Изидодъ, Ипократъ.

У еолскомъ: Алкей, Саффо, Теогнисъ, (О-
миръ Аристофанъ.)

У доричкомъ: Теоократъ, Пиндаръ, Кали-
махъ, Віонтъ, Мошусъ, Архимедъ.

У атичкомъ: Исократъ, Демостенъ, Туки-
диръ, Ксенофонъ, Плато, Ешилъ, Софоклесъ,
Еврипидъ, Аристофанъ и. м. други.